

Mogensen (CD), Wilhjem (VS), Poul H. Møller (KrF) og Lis Starcke (DR).

Efter 1. behandling henvist til retsudvalget.

Lovforslaget omfattede i modsætning til gældende lovgivning ikke alene afbetalingskøb med ejendomsforbehold, men *hele kreditkøbsområdet*. De foreslåede regler var dog differentieret efter købets art., f.eks. køb med ejendomsforbehold, kontokøb, private forbrugeres køb og erhvervsdrivendes køb.

Lovforslaget indeholdt regler, der tog sigte på at give *forbrugerne et bedre beslutningsgrundlag*, når de skal tage stilling til, om de vil købe på kredit og hvilket kredittilbud, de i givet fald skulle vælge. Der var regler om, at sælgeren i alle kreditkøb med forbrugere skulle give fyldestgørende og korrekte *oplysninger om kreditvilkår og kreditomkostninger*. Der var herunder krav om, at sælgeren skulle give oplysning om kreditomkostningerne udtrykt som en effektiv årlig rente.

I lovforslaget var endvidere medtaget en bestemmelse om, at køberen i forbruger køb, medmindre andet var aftalt, havde ret til at *fortryde* købet på visse nærmere angivne betingelser.

Lovforslaget indeholdt nogle bestemmelser, som i visse henseender gav *forbrugeren samme retsstilling over for kreditor* som over for sælgeren, i tilfælde hvor sælgeren havde overdraget sin fordring til f.eks. et pengeinstitut eller et finansieringsinstitut.

For så vidt angik *køb med ejendomsforbehold* blev der som betingelse for, at der kunne tages ejendomsforbehold stillet krav om en kreditkøbspris på mindst 500 kr. Herudover blev transgbeneficiet som fastsat i retsplejelovens § 509 og § 515 udvidet til også at omfatte genstande købt med ejendomsforbehold. I forbruger køb kunne kreditor efter lovforslaget alene søge sig fyldestgjort ved at tage det solgte tilbage og kan – selv om det solgte var mindre værd end kreditors krav – som hovedregel ikke kræve resten betalt af forbrugeren.